

premier-Firma, som for Tiden bygger Høfderne paa Vestkysten paa Limfjordens nordre Tange, en Udtalelse, som gaar ud paa, at efter dets Skøn vil Arbejdet kunne udføres efter det foreliggende Overslag, uden at dette behøver at overskrides.

Nu erkender jeg ganske vist, at Situationen med Hensyn til denne Sag kan være ret ubehagelig for den højtærede Minister for offentlige Arbejder — jeg beklager for øvrigt, at han ikke er til Stede — fordi han ikke har sin øverste sagkyndige med sig, men naar jeg ser hen til, hvad den højtærede Konseilspræsident i sin bekendte Programtale udtalte med Hensyn til Sagkyndighedens Stilling over for Regeringen i Fremtiden, turde jeg maaske gaa ud fra, at Sagkyndigheden, som jeg ingenlunde vil tilsidesætte, ikke saa absolut skal sidde i Højsædet. Den højtærede Konseilspræsident udtalte jo, som bekendt, at den nuværende høje Regering ikke i ethvert Anliggende vilde tilstaa de sagkyndige Magten; den højtærede Regering vilde høre de sagkyndiges Raad, men ikke give dem fri Raadighed; den højtærede Regering vilde kræve af de sagkyndige, at de skulde over for Folkets Mænd bevise Rigtigheden af deres Udtalelser, overtøye Folkets Mænd om Rigtigheden deraf. Hvis den højtærede Regering vil fastholde dette Princip, hvis Gyldighed i alle Livets Forhold jeg i øvrigt anser for tyvlsom, tror jeg, at der foreligger et udmærket tjenligt Objekt her til at begynde med at vise det. Det er nemlig notorisk, at der ikke inden for de sagkyndiges Kreds, af dem man overhovedet har kunnet finde, og hvis Mening man har kunnet æske, til Dato findes andre Modstandere af dette lille Havneanlæg end netop Vandbygningsdirektøren. Det turde jo dog tyde paa, at der kunde være nogen Grund for den højtærede Regering til at prøve sit ny Princip paa dette Forhold og søge at blive overbevist om, at Sagkyndigheden her maaske kommer lidt til kort.

At jeg paa Anmodning af 5 Sogneraad samt Repræsentanter for en stor Mængde Vestkystfiskere foreslaar dette lille Havneanlæg gennemført og ikke et andet af Kommissionen foreslaaet nede i Limfjorden, hvilket sidste jo kunde synes

ganske naturligt at gøre, er ganske simpelt af den Grund, at jeg ikke har Spor af Tro paa, at det andet af Kommissionen foreslaaede Havneanlæg i Limfjorden, nemlig nede ved Røjensø Odde, ogsaa paa Thylandssiden, i en overskuelig Fremtid vil blive gennemført, dels fordi det er kalkuleret til en Udgift af omtrent 1 Mill. Kr., dels fordi det af Kommissionen er foreslaaet bragt i Udførelse, efter at der først er bygget en Havn ved Skagen til $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr., en Læmole ved Klitmøller til 1 Mill. Kr., Høfder paa nordre Tange til $2\frac{1}{3}$ Mill. Kr., en Havn ved Nymindegab til ca. 100,000 Kr., en Havn ved Sandenæs Hage til $15\frac{1}{2}$ Mill. Kr., en Læmole ved Hanstholm til $1\frac{1}{5}$ Mill. Kr. eller tilsammen Udgifter til Havneanlæg eller andre Foranstaltninger, som Kommissionen foreslaar, til omtrent $22\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det skulde gaa forud for den af mig nævnte Havn ved Røjensø Odde. Derfor er jeg bange for, at jeg ikke vil komme til at se denne Havn gennemført. Det er den ene Grund, hvorfor jeg foreslaar en Havn ved Krik-Strand. Den anden er den, at der er en saa betydelig Forskel, som de Herrer let ville se paa de 144,000 Kr., som Krik-Havnen vil koste, og de 970,000, som Røjensø Odde koster, at Forskellen i Rentebesparselse vil være tilstrækkelig. Det er nemlig omtrent 33,000 Kr. om Aaret. Selv om det urimelige og utænkelige skete, at Krikløbet tilsandede om nogle Aar, saa Havnen blev ubrugelig, vilde Rentebesparselsen ved at vælge denne Havn i Løbet af 4—5 Aar have betalt hele Havnen.

Jeg vil i det hele gerne tillade mig at henstille til den høje Regering — det vedrører vel nok Ministeren for offentlige Arbejder og for en Del maaske Landbrugsministeren, — at man ikke alt for minutiøst vil følge den Kommissionsbetænkning, vi fik omdelt i Fjor. Jeg vil ingenlunde tillægge Kommissionens Medlemmer andre end de allerbedste og mest velmente Hensyn, men jeg tror, det er lidt upraktisk at begynde med Millionerne. Jeg tror, at man, naar man skal — og det maa vi være enige om — gøre noget for Vestkystens Fiskere, langt hellere skulde begynde med de smaa Skridt, og derfor begynde med den lille af mig anbefalede